

νείων ὅπως τῶν Θεῶν κοινωνήσῃ Μυστηρίων, ἔκλεισε βιαίως τὴν πύλιν τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἐστέρησεν αὐτὸν τῆς Μεταλήψεως ἀνάξιον τῶν Θεῶν Δώρων. Ἡ προᾶξις αὕτη καὶ τοι λίαν ἀποτολμός καὶ σκληρὰ ὑπῆρξεν, οὐχ' ἥττον δεικνύει τὴν κυριαρχίαν δυνάμιν, ἣν εἶχεν ἐπὶ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ὁ Ἱεράρχης τῆς Ἐκκλησίας, καὶ δίδει λαμπρὸν μάθημα εἰς τοὺς σκιοφόβους τῆς ἡμετέρας ἐποχῆς Ποιμενάρχας τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ Βάρδας καὶ τοι μέγας καὶ ἰσχυρὸς, οὐχ' ἥττον ἐταπεινώθη καὶ γονυπετῆς ἐξήντησεν συγγνώμην παρὰ τοῦ Πατριάρχου, ἀλλὰ δυστυχῶς δι' ἀμφοτέρους ὁ Βάρδας δὲν ἠζιώθη τῆς συγγνώμης τοῦ Πατριάρχου. Καὶ τοι δὲ μετὰ ταῦτα αὐτὸς ὁ Αὐτοκράτωρ ἐμεσίτευσεν παρὰ τὸν Πατριάρχην ὅπως συγχωρήσῃ τὸν θεῖον αὐτοῦ, οὐχ' ἥττον αὐθις ὁ Ἱγνάτιος ἔμεινεν ἄκαμπτος. Ἀλλ' ἡ τοιαύτη τοῦ Ἱγνατίου προᾶξις ἔφερεν ἀπαίσιον χαρακτῆρα εἰς τὰ ὄμματα τοῦ Βάρδα. [Ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς ἐπ' ὀλίγον σκεπτόμενοι ἐρωτῶμεν, ἄρα ὁ Ἱγνάτιος διὰ τῆς θρησκευτικῆς ἀποκηρύξεως τοῦ Βάρδα ἐταπεινώθη ἢ ἐλευθέρως καὶ ἀνεπηρέαστως τὸν πταίσαντα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ἢ ἐγένετο ἀπλούστατα τὸ ὄργανον τῆς ἐκδικήσεως τῆς βασιλείσης κατὰ τοῦ Βάρδα ; ] Οὕτω λοιπὸν ὁ Βάρδας ἡ ἐπὶ τὴν νὰ ὑποκύβῃ καὶ νὰ ἴδῃ ἑαυτὸν τεταπεινωμένον ἐνώπιον τοῦ λαοῦ ὡς ἀπόβλητος τῆς Ἐκκλησίας, ἢ νὰ ἐκδικηθῇ κατὰ τὴν ἰδίαν τοῦ ἀδελφῆς καὶ τοῦ Ἱγνατίου

Ἔτος ὁλόκληρον παρῆλθεν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης, τὸ ἐξ ἧς δὲ ἐπεισὺδιον ἐξυπηρέτησε θαυμασίως τὴν φοβερὰν τοῦ Βάρδα μνησικαλίαν.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἀφίκετο ἐκ Δυρραχίου εἰς τὸ Βυζάντιον Μοναχὸς τις Γήβων καλούμενος, ὅστις ἐκαυχᾶτο ὅτι ἦτο ὁ ἀπὸ τῆς αὐτοκρατείας ἐξ ἄλλου δῆθεν ἀνδρὸς, διεδίδετο δὲ εἰς τὴν πλῆθην ἡ φήμη ὅτι ἀντιποιεῖται τὸ στέμμα καὶ ὅτι προτίθεται ν' ἀρπάσῃ τῆς βασιλείας τὸ σκῆπτρον. Ἀλλ' οὗτος ἀμέσως συνελθὼν ἀπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ ἐκκλησιαστικῶν ἀνδρῶν ἐκείνῃ ἐκεί κατακρεουργεῖται. Τότε δὲ ὁ φιλέκδικος Καίσαρ ὁρμηθεὶς ἐπὶ τῆς εὐνοίας ἦν τῷ μοναχῷ τούτῳ ἐδειξάν ἢ τε Αὐτοκράτορα καὶ ὁ Ἱγνάτιος, παριστᾷ εἰς τὸν αὐτοκράτορα Μιχαήλ, ἐνῆλκε